

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.633/3
van 27 maart 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende
de uitvoering van het decreet van 13 december 2013 houdende
de ondersteuning van de professionele kunsten’

Op 4 maart 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de uitvoering van het decreet van 13 december 2013 houdende de ondersteuning van de professionele kunsten’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 25 maart 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Lieven DENYS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 maart 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van state, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.¹

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot de uitvoering van het decreet van 13 december 2013 ‘houdende de ondersteuning van de professionele kunsten’ (hierna: Kunstendecreet).²

Titel 1 bevat algemene bepalingen en bepalingen over de organisatie van het kunstenbeleid.

Titel 2 heeft betrekking op de subsidies aan kunstenaars en organisaties.

Titel 3 bevat nadere bepalingen inzake de kwaliteitsbeoordeling.

Titel 4 bevat bepalingen inzake de betaling van de subsidies, het toezicht op de aanwending ervan, de besteding van de reserves en “een sanctie”.

Titel 5 regelt nader de subsidies voor kunstinstellingen en ondersteunende organisaties.

Titel 6 heeft betrekking op subsidies in het raam van het stimulerings-, promotie- en verwervingsbeleid.

Titel 7 bevat wijzigings-, overgangs- en slotbepalingen.

3.1. Het ontworpen besluit vindt een uitdrukkelijke rechtsgrond in het Kunstendecreet, meer bepaald in de artikelen 9, 10, § 3, 12, tweede lid 13, 14, tweede lid, 30, tweede lid, 36, §§ 2, tweede lid, 4 en 5, 37, tweede lid, 38, §§ 2, 3 en 4, 39, §§ 4, tweede lid, 6 en 7, 40, tweede lid, 44, § 1, derde en vierde lid, 45, §§ 3, tweede lid, en 5, vijfde tot zevende en tiende lid, 48, 50, §§ 1, tweede lid, en 3, tweede lid, 51, § 2, 52, § 2, 3°, d), 53, § 1, tweede lid, 54, § 2, tweede lid, 55, § 2, 57, §§ 1, tweede lid, 3 en 4, tweede lid, 60, tweede lid, 62, § 3, 63, 66, tweede lid, 69, §§ 1, tweede lid, en 5, 70, §§ 1, tweede lid, en 3, tweede lid, 84, § 3, 85, §§ 1, vierde lid, en 3, tweede lid, 87, tweede lid, 92, 93, §§ 2 en 3, 94, § 2, tweede lid, 97, tweede lid, 98, derde lid, 101, § 2, tweede lid, 108, § 2, tweede lid, 112, tweede lid, 117, § 2, tweede lid, 121, derde lid, 127, 130, § 1, 131, § 2,

¹ Gelet op de grote toevloed van aan een termijn gebonden adviesaanvragen en op de omvang van het ontwerp, heeft de Raad van State geen diepgaand onderzoek over elk van de bepalingen van het ontwerp kunnen verrichten. Het advies dient dan ook met dit voorbehoud te worden gelezen.

² Dit decreet is nog niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Het werd op 4 december 2014 aangenomen in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2157/15) en volgens de gemachtigde werd het op 13 december 2013 door de Vlaamse Regering bekrachtigd en afgekondigd.

tweede lid, 135, tweede lid, 141, 145, § 2, tweede lid, 148, eerste en tweede lid, 153, § 2, tweede lid, 156, tweede lid, 159, § 2, tweede lid, 162, tweede lid, 167, § 2, 168, 169, 171, § 2, 173, § 2, tweede lid, en 174 ervan.

Voor een aantal bepalingen van het ontworpen besluit dient een beroep te worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met de artikelen 8, 36, § 1, 38, § 1, 39, § 1, 45, § 5, 54, 128, 142, 143 en 167 van het Kunstendecreet.³

Artikel 114 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 180, eerste lid, van het decreet van 6 juli 2012 ‘houdende het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid’.

3.2. Voor sommige bepalingen van het ontworpen besluit is een nader onderzoek vereist.

3.2.1. Luidens artikel 9, vijfde lid, van het ontwerp legt “de adviescommissie” uiterlijk twee maanden na de aanstelling van de pool van beoordelaars en van de pool van voorzitters een voorstel van huishoudelijk reglement voor beide polen ter goedkeuring voor aan de Vlaamse minister bevoegd voor de culturele aangelegenheden (hierna: de minister). De gemachtigde verschaft betreffende deze bepaling de volgende toelichting:

“Dit betreft de adviescommissie Kunsten bepaald in artikel 39 van het decreet.

Het huishoudelijk reglement wordt omschreven als: het reglement waarin de deontologie van de beoordelaars en de dagelijkse, interne en externe aangelegenheden van een commissie gereguleerd zijn. Het kan dus handelen over onder meer de methodiek die moet gehanteerd worden bij de kwaliteitsbeoordeling (zie opdracht adviescommissie in artikel 39, § 3 : 1° waken over een kwaliteitsvol proces van de artistiek-inhoudelijke beoordeling en daartoe de visie, de methodiek en de evaluatie ontwikkelen; 2° beleidsgericht advies formuleren over de kwaliteitsbeoordeling; 3° erop toezien dat het proces van artistiek-inhoudelijke beoordeling plaatsvindt binnen het kader van de visienota, vermeld in artikel 7.). Daarnaast zal ook de deontologische code voor beoordelaars opgenomen zijn in dit reglement. Hiervoor is geen specifieke decreetsbepaling als rechtsgrond.”

Mede gelet op deze toelichting kan worden aangenomen dat artikel 9, vijfde lid, van het ontwerp kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met de artikelen 36, § 1, en 38, § 1, van het Kunstendecreet.

3.2.2. Volgens de gemachtigde strekt artikel 36 van het ontwerp ertoe uitvoering te geven aan artikel 53 van het Kunstendecreet. Dat artikel bevat echter geen machtiging om de rechtsgevolgen te bepalen van het niet volledig verantwoord van het aanwenden van de subsidie. De rechtsgevolgen van het niet of niet tijdig indienen van een volledig verantwoordingsdossier zijn bepaald in artikel 54 van het Kunstendecreet. Artikel 36 van het ontwerp dient derhalve te worden weggelaten.

Een gelijkaardige opmerking geldt met betrekking tot artikel 41 van het ontwerp.

³ Het betreft de artikelen 2, derde lid, 9, vijfde lid, 14, 19, tweede lid, 20, 40, 80, 88, 91 en 107 van het ontwerp. Wat betreft de artikelen 9, vijfde lid, 40, 105, vierde lid, en 106, zie opmerkingen 3.2.1, 3.2.3 en 3.2.6.

3.2.3. De commissie waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 40 van het ontwerp, is niet opgericht bij of krachtens het Kunstendecreet. Aangezien ze een advies geeft aan de minister en de administratie, kan ze worden geregeld op grond van de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 54 van het Kunstendecreet. Indien het zou gaan om een commissie die is opgericht binnen de administratie, kan de oprichting ervan dan weer worden gesteund op artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

3.2.4. Artikel 51, tweede zin, van het ontwerp bepaalt dat wanneer de erkenning als kunstinstelling als bedoeld in artikel 70, § 1, van het Kunstendecreet wordt stopgezet wegens niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden die bij artikel 68, § 2, van dat decreet zijn bepaald, de subsidiëring gedurende twee jaar wordt voortgezet tegen minstens 75% van de subsidie die volgens de beheersovereenkomst jaarlijks ter beschikking wordt gesteld. Volgens de gemachtigde is de rechtsgrond ervoor gelegen in artikel 70, § 3, tweede lid, van het Kunstendecreet, waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de procedure voor stopzetting van de erkenning als kunstinstelling te bepalen.

Artikel 51, tweede zin, van het ontwerp bevat evenwel geen procedurele bepaling en het is bovendien strijdig met het Kunstendecreet om subsidies te verlenen aan een instelling die niet aan de bij dat decreet bepaalde erkenningsvoorwaarden voldoet, nu de erkenning als subsidiëeringsvoorwaarde wordt gehanteerd (zie artikel 77, § 1, ervan, luidens welke bepaling de Vlaamse Regering met elke erkende kunstinstelling een beheersovereenkomst sluit, en artikel 79, § 1, 6°, ervan, naar luid waarvan in de beheersovereenkomst het toegekende subsidiebedrag per werkjaar wordt bepaald). Artikel 52, tweede zin, van het ontwerp dient derhalve te worden weggelaten.

3.2.5. Wat betreft de rechtsgrond voor artikel 52 van het ontwerp verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Voor de organisaties bedoeld in artikel 70, § 1 (de kunstinstellingen), is de rechtsgrond voor art. 52 van het UB inderdaad het art. 30 van het decreet.

Het klopt dat deze rechtsgrond voor de overige artikels ontbreekt. De formulering van het UB zal dan ook op dit punt aangepast worden.

In de praktijk levert dit o.i. geen problemen op. Het gaat over het steunpunt (71), het Val (73) en het Kunstenloket (75). Het lijkt ons in kader van de toegewezen kerntaken, niet echt waarschijnlijk dat ze een aanvraag zullen doen. Als ze toch een aanvraag doen, dan zullen ze dit volledig buiten de BO moeten houden én daarbij de kwaliteitstoets van de BC doorstaan, net zoals eender welke andere professionele kunstenorganisatie.”

Er kan derhalve rechtsgrond worden gevonden in artikel 30 van het Kunstendecreet wat betreft de organisaties bedoeld in artikel 70, § 1, van dat decreet, maar geen rechtsgrond wat betreft de organisaties bedoeld in de artikelen 71, 73 en 75 ervan. De vermelding van deze organisaties moet uit artikel 52 van het ontwerp worden weggelaten.

3.2.6. Er is geen uitdrukkelijke rechtsgrond voor artikel 105, vierde lid, van het ontwerp, waarin de voorwaarden worden bepaald waaraan kandidaat-curatoren of kandidaat-leden voor de commissie van experts moeten voldoen, noch voor artikel 106 van het ontwerp, waarin onverenigbaarheden worden bepaald met een benoeming tot curator of voor de leden van de

commissie van experts. In artikel 167, § 2, van het Kunstendecreet wordt de Vlaamse Regering immers slechts gemachtigd om de *procedure* voor de aanstelling van een curator of een commissie van experts te regelen, maar niet om de vereisten te bepalen waaraan zij dienen te voldoen.

Wel kan worden aangenomen dat de genoemde bepalingen kunnen worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, gelezen in samenhang met artikel 167 van het Kunstendecreet.

VORMVEREISTEN

4. In advies 53.955/3 van 1 oktober 2013 over het voorontwerp dat heeft geleid tot het Kunstendecreet, werd opgemerkt dat het ontwerp van decreet moest worden aangemeld bij de Europese Commissie omdat het staatssteun kon inhouden (zie artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie). De opmerking dienaangaande luidde:

“3. Gevraagd of het voorstel werd aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), verklaarde de gemachtigde:

‘Het voorstel werd nog niet aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van steunmaatregelen.

Aangezien het voorstel van decreet pas in werking zal treden vanaf 2016 lijkt het ons zinvol de aanpassing van de algemene groepsvrijstellingsverordening (GBER II) m.b.t. toepassing van staatssteunregels af te wachten, dat tegen juli 2014 in werking zou treden. Het voorliggend ontwerp van deze vrijstellingsverordening, waarvoor momenteel een consultatieronde plaatsvindt, houdt o.a. vrijstellingen in voor steun aan cultuur en de instandhouding van cultureel erfgoed.

Indien dit voorstel gestemd wordt, is een aanmelding niet meer nodig, maar wel een kennisgeving. We voorzien het voorstel van decreet ter kennis te geven na juli 2014.’

De categorie ‘Cultuur en instandhouding van het cultureel erfgoed’ is bij verordening (EU) nr. 733/2013⁴ toegevoegd aan de categorieën van steun waarvoor de Commissie overeenkomstig artikel 1 van verordening (EG) nr. 994/98⁵ (dat artikel handelt over ‘Generieke vrijstellingen’) bij verordening kan vaststellen dat steunmaatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt en niet onderworpen zijn aan de aanmeldingsverplichtingen bedoeld in artikel 108, lid 3, van het VWEU. De Europese Commissie werkt thans aan een herziening van verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard’ (de algemene groepsvrijstellingsverordening). Het is wellicht deze

⁴ Voetnoot 4 uit het geciteerde advies: Verordening (EU) nr. 733/2013 van de Raad van 22 juli 2013 ‘tot wijziging van Verordening (EG) nr. 994/98 betreffende de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op bepaalde soorten van horizontale steunmaatregelen’.

⁵ Voetnoot 5 uit het geciteerde advies: Verordening (EG) nr. 994/98 van de Raad van 7 mei 1998 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op bepaalde soorten van horizontale steunmaatregelen’.

herziening waar de gemachtigde op doelt, maar er kan uiteraard niet worden vooruitgelopen op toekomstig recht.

Artikel 108, lid 3, van het VWEU bepaalt dat de Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte wordt gebracht, om haar opmerkingen te kunnen maken. De lidstaat kan de voorgenomen maatregelen niet tot uitvoering brengen voordat die procedure tot een eindbeslissing heeft geleid.

Het voorstel moet derhalve in de huidige stand van het recht bij de Europese Commissie worden aangemeld, en dit op een tijdstip waarop de Commissie nog nuttig opmerkingen kan maken, derhalve vóór de definitieve goedkeuring van het voorgestelde decreet door het Vlaams Parlement. Anders dient te worden gewacht op de goedkeuring en de inwerkingtreding van nieuwe bepalingen van de groepsvrijstellingsverordening, al moet dan nog blijken of de steun die wordt geregeld in het voorstel, binnen de vrijstellingsvoorwaarden valt.”⁶

Gevraagd of het ontwerp van decreet en het voorliggende ontwerp werden aangemeld, verklaarde de gemachtigde:

“Dit werd niet gedaan. De opmerking van de Raad van State werd wel besproken in de Commissie Cultuur van het Vlaams Parlement. In het verslag (stuk 2157 (2012-2013) – Nr. 7) van deze bespreking werd het volgende hierover opgenomen :

‘De heer Paul Delva verduidelijkt dat de Raad van State een opmerking maakt over de aanmeldingsplicht bij de Europese Commissie, op basis van artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Dit voorstel is inderdaad nog niet aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van steunmaatregelen. Momenteel werkt de Europese Commissie immers aan een aanpassing van de algemene groepsvrijstellingsverordening met betrekking tot de toepassing van staatssteunregels. Het voorliggende ontwerp van deze vrijstellingsverordening houdt vrijstelling van aanmelding in, onder meer voor steun aan cultuur en aan de instandhouding van het cultureel erfgoed. Eenmaal deze aanpassing in werking treedt, hoeven culturele ondersteuningsmaatregelen dus niet meer aangemeld te worden, maar is er wel een kennisgeving vereist. Deze aanpassing zou tegen juli 2014 in werking treden. Vermits alle ondersteuningsmaatregelen van dit voorstel van decreet pas in werking treden vanaf 2016, zou een kennisgeving dus volstaan.’

Dezelfde motivering geldt voor het uitvoeringsbesluit.”⁷

Dat de subsidiëring op grond van het Kunstendecreet en het te nemen besluit pas zal worden toegepast vanaf 2016, blijkt inderdaad uit de artikelen 178 en volgende van het Kunstendecreet en de artikelen 115 en 116 van het ontwerp. Vraag is of, gelet op deze laatste vaststelling, mag worden vooruitgelopen op de toekomstige wijziging van verordening (EG) nr. 800/2008. Om hierover uitsluitsel te krijgen, wordt het best contact opgenomen met de diensten van de Europese Commissie.

In ieder geval dienen de stellers van het ontwerp erover te waken dat het ontworpen of genomen besluit alsnog wordt aangemeld mocht de geplande wijziging niet of niet in de aangegeven zin doorgaan.

⁶ *Parl.St.* Vl.Parl. 2012-13, nr. 2157/2, 6.

⁷ Zie *Parl.St.* Vl.Parl. 2012-13, nr. 2157/7, 19.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5.1. In het ontwerp worden meerdere delegaties van verordenende bevoegdheid verleend aan de minister (artikelen 3, tweede lid, 4, eerste en vierde lid, 5, 8, § 2, tweede lid, 12, tweede lid, 17, tweede lid, 23, 24, 26, 30, 42 tot 47, 49, 50, 53, 57, 58, 63, 67, 70, 72, 75, eerste en vierde lid, 77, 82, 83, eerste en vierde lid, 85, 92, eerste en vierde lid, 94, tweede lid, 96, eerste en vierde lid, 98, tweede lid, 100, 101, derde lid, 103, 107, vierde lid, 111 en 112 van het ontwerp). In tal van gevallen wordt zelfs de delegatie die in het Kunstendecreet aan de Vlaamse Regering wordt toegekend, gewoon doorgeschoven naar de minister.

Volgens de gemachtigde zijn ook de delegaties die zijn opgenomen in de artikelen 29, 32 en 38, derde lid, van het ontwerp delegaties van verordenende bevoegdheid, maar niet de delegaties opgenomen in de artikelen 35 en 54 van het ontwerp.⁸

Delegaties aan een minister zijn op grond van artikel 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’ weliswaar geoorloofd, doch enkel voor zover de bevoegdheid die aan de betrokken minister wordt opgedragen, betrekking heeft op detailmaatregelen of op uitvoeringsmaatregelen van bijkomstige aard.

De gemachtigde verklaarde in het algemeen inzake de delegaties wat volgt:

“In het merendeel van de gevallen betreft het hier detailmatige of bijkomstige aangelegenheden. Het betreft vaak elementen m.b.t. de vorm van de aanvraagdossiers, wijze waarop een beslissing wordt meegedeeld enzovoort. Dergelijke elementen zijn zeer onderhevig aan onder meer technologische ontwikkeling waardoor deze beter op het niveau van een ministerieel besluit worden geregeld.”

5.2. Er dient nochtans te worden vastgesteld dat tal van delegaties aan de minister meer betreffen dan het regelen van louter vormelijke elementen.

5.2.1. In artikel 3 van het ontwerp wordt aan de minister een delegatie gegeven om andere disciplines te subsidiëren dan diegene genoemd in het eerste lid van dat artikel.

Over de delegatie die bij artikel 10, § 3, van het Kunstendecreet aan de Vlaamse Regering wordt gegeven om de disciplines die voor subsidiëring in aanmerking komen, werd reeds in het genoemde advies 53.955/3, in verband met het in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’ opgenomen legaliteitsbeginsel, het volgende opgemerkt:

“4.3.4.2.2. In artikel 10, § 3, van het voorstel wordt het volledig aan de Vlaamse Regering overgelaten om de discipline(s) te bepalen die kenmerkend is of zijn voor de activiteiten of de werking die de aanvrager beschrijft. In zoverre de disciplines mede

⁸ De gemachtigde verklaarde: “In het geval van artikel 35 betreft het een individuele bevoegdheid waarbij de minister rekening houdend met en op grond van de specifieke doeleinden waarvoor de projectsubsidie aangewend moet worden, of op grond van de bijzondere kenmerken van het project of de realisatiedatum van het project een aangepaste verantwoording kan vragen of een aangepaste indieningdatum kan opleggen. Wat betreft artikel 54 gaat het inderdaad over het benoemen van een commissie voor een specifieke organisatie, maar de wijze waarop dit moet gebeuren is bepaald in artikel 85 van het decreet.”

determinerend zijn voor het al of niet in aanmerking komen voor een subsidie, moeten zij in het voorstel zelf worden bepaald.”⁹

A fortiori kan het bepalen van bijkomende disciplines niet worden doorgeschoven naar de minister, ook al wordt een (evenwel vaag) criterium bepaald (“afhankelijk van de artistieke evoluties binnen de kunstensector”).

5.2.2. In een aantal bepalingen wordt aan de minister de delegatie gegeven om nieuwe inhoudelijke voorwaarden in te voeren in het raam van de regeling van de aanvraagdossiers voor subsidies (artikelen 4, eerste lid, 75, eerste lid, 83, eerste lid, 92, eerste lid, 96, eerste lid, en 100 van het ontwerp). Deze delegaties zijn ontoelaatbaar en kunnen zelfs in strijd komen met het in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 vervatte legaliteitsbeginsel, voor zover het gaat om subsidies aan instellingen die activiteiten uitoefenen die gericht zijn op de gehele Vlaamse Gemeenschap.

5.2.3. In de artikelen 5 en 82 van het ontwerp wordt bepaald dat de minister voor de erin bedoelde subsidies of toelage kan bepalen welke personeels- en werkingskosten in aanmerking komen. Opdat deze delegaties aanvaardbaar zouden zijn, dienen in het ontwerp criteria te worden opgenomen die de minister in acht moet nemen bij de uitoefening van de hem toegekende bevoegdheid.

5.2.4. In de artikelen 8, § 2, tweede lid, 12, tweede lid, 17 en 57 wordt aan de minister delegatie gegeven om “nadere vereisten” te bepalen waaraan respectievelijk de erin bedoelde leden van de pool van beoordelaars en de pool van voorzitters, de leden van de Adviescommissie Kunsten, de leden van de Verhaalcommissie en de leden van de beoordelingscommissies dienen te voldoen.

Volgens de gemachtigde kan het gaan om bijkomende vereisten.

Ook zulke niet nader gespecificeerde delegaties kunnen geen doorgang vinden.

5.2.5. Voor zover ze ook het bepalen van inhoudelijke vereisten betreffen, zijn de delegaties die zijn opgenomen in de artikelen 23, 42, 43, 44, 45, 47, 53 en 98 van het ontwerp, te ruim. Dat is ook het geval voor de delegatie die is opgenomen in artikel 111 ervan. In het ontwerp dienen de basisregels te worden opgenomen, waarvan de meer gedetailleerde uitwerking kan worden overgelaten aan de minister.

5.3. De conclusie is dat de talrijke delegaties aan de minister opnieuw dienen te worden onderzocht en het ontwerp waar nodig dient te worden aangevuld. In dit verband dient er aan te worden herinnerd dat een te ruime delegatie een onwettigheid uitmaakt die kan leiden tot de nietigverklaring van het betrokken ministerieel besluit of van individuele beslissingen die op zulk een besluit zijn gesteund.

6. Door verschillende bepalingen wordt de indruk gewekt dat erin zelf een regel wordt bepaald, terwijl de regel in het Kunstendecreet is opgenomen, maar de nadere uitwerking ervan

⁹ *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2157/2, 10.

wordt gedelegeerd aan de minister of eraan een element wordt toegevoegd dat luidens het Kunstendecreet door de Vlaamse Regering wordt bepaald.

Doordat niet naar het genoemde decreet wordt verwezen, ontstaat onduidelijkheid omtrent de juridische aard van de overgenomen bepalingen en wordt erdoor verkeerdelijk de indruk gewekt dat de toegepaste decretale regels kunnen worden gewijzigd door de Vlaamse Regering.

Om dit te verhelpen, voeg men in de betrokken bepalingen een verwijzing naar het Kunstendecreet toe (bijvoorbeeld in artikel 7: “Organisaties ... komen niet in aanmerking voor een projectsubsidie, overeenkomstig artikel 30, tweede lid, van het Kunstdecreet.”, in artikel 59: “De subsidie (of ‘De renteloze kunstenaarstoelage’) bedoeld in artikel 93, § 1, van het Kunstendecreet, wordt toegekend door de minister.”,¹⁰ en in artikel 94: “Het grensbedrag bedoeld in artikel 148 van het Kunstendecreet wordt bepaald door de minister.”)

7. In artikel 52 van het ontwerp wordt verwezen naar een subsidie “als vermeld in de artikelen 70, § 1, 71, 73 en 75 van het Kunstendecreet”. In die artikelen wordt geen gewag gemaakt van een subsidie, wel van een soort organisatie.

De gemachtigde is het ermee eens dat moet worden geschreven: “Organisaties als vermeld in artikel 70, § 1, 71, 73 en 75 van het Kunstendecreet, die een subsidie ontvangen op het ogenblik ...”.

Een gelijkaardige opmerking geldt voor de artikelen 69, 74 en 90 van het ontwerp.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

8. In het eerste lid van de aanhef dient eventueel (zie opmerking 3.2.3) een verwijzing te worden toegevoegd naar artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

9. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd (dat het tweede lid wordt) waarin gewag wordt gemaakt van artikel 180, eerste lid, van het decreet van 16 juli 2012 ‘houdende het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid’.

10. Gelet op het grote aantal bepalingen van het in het huidige tweede lid van de aanhef (dat het derde lid wordt) genoemde Kunstendecreet dat zou moeten worden vermeld als rechtsgrond voor het ontworpen besluit, kan worden gebillijkt dat dit decreet globaal vermeld wordt, dus zonder vermelding van de specifieke rechtsgrondbepalingen ervan.

¹⁰ Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van de artikelen 68, 73, 78, 81, 86, 89, 95, 104 en 110 van het ontwerp.

11. Het huidige derde lid van de aanhef (dat het vierde lid wordt) dient, gelet op hetgeen is bepaald in omzendbrief VR/2009/4,¹¹ te worden vervangen door een verwijzing naar het begrotingsakkoord van 24 januari 2014.

DISPOSITIEF

Artikel 9

12. In artikel 9, vijfde lid, van het ontwerp, bedoelt men volgens de gemachtigde de adviescommissie vermeld in artikel 39 van het Kunstendecreet. Dit dient te worden gepreciseerd.

Artikelen 33 en 34

13. In artikel 33, derde lid, van het ontwerp, bedoelt men volgens de gemachtigde met de zinsnede “dat voldaan is aan de financiële verantwoording, vermeld in artikel 11 en 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013” dat op erewoord wordt verklaard dat de resultatenrekeningen en de verantwoordingsstukken die in die twee artikelen worden genoemd, beschikbaar zijn.

Dit kan duidelijker worden bepaald.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 34, derde lid, van het ontwerp.

Artikel 40

14. Luidens de eerste zin van artikel 40 van het ontwerp kunnen de gegevens en documenten vermeld in artikel 39, eerste lid, 1° en 2°, van het ontwerp door de administratie worden voorgelegd aan een commissie.¹² Er dient te worden bepaald om welke commissie het gaat en hoe ze is samengesteld.

¹¹ Omzendbrief VR/2009/4 van 19 juli 2009 betreffende de wetgevingstechniek, nr. 80, 4°, b).

¹² In die zin is bepaald dat dit gebeurt “ter informatie”, maar uit het vervolg van artikel 40 van het ontwerp blijkt dat het om meer kan gaan dan een louter informatieve mededeling. De woorden “ter informatie” dienen dan ook te worden geschrapt.

Artikel 44

15. Luidens artikel 44 van het ontwerp bepaalt de minister nader de “uitvoeringsmodaliteiten” (lees “nadere regels ter uitvoering”) van de sanctie. Die delegatie moet niet enkel worden gespecificeerd gelet op hetgeen werd opgemerkt *sub* 5.2.5, maar ook dient te worden gepreciseerd dat het gaat om de sancties bedoeld in artikel 60, eerste lid, van het Kunstendecreet.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT